

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-החזרה O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ח קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

מנחות-התכלת		Talmud Navigator									
מנחות-התכלת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
תנופה עושה זיקה או אינו עושה זיקה?	עולא, בעו במערבא:									⋄	מז.
פשוט ליה מדרכי יוחנן										⋄	מז.
שחיטה עושה זיקה	דאמר רבי יוחנן:									⋄	מז.
מכלל דתנופה אינו עושה זיקה										⋄	מז.
דר' יוחנן גופא קא מיבעיא ליה, מיפשט פשיטא ליה לרבי יוחנן דשחיטה עושה זיקה ותנופה אינו עושה זיקה, או דלמא שחיטה פשיטא ליה ותנופה מספקא ליה?										⋄	מז.
תיקו.										⋄	מז.
והא כי כתיב (ויקרא כ"ג) קודש יהיו לה' לכהן, בתר תנופה כתיב, ופליגי בן ננס ור' עקיבא וליטעמין, בתר תנופה ולא בתר שחיטה? אלא מאי אית לך למימרא? מעיקרא קא, ומאי קדש יהיו לה' לכהן? דבר שסופו לכהן, הכא נמי דבר שסופו לכהן.	רבי יהודה בר חנינא לרב הונא בריה דרב יהושע:									⋄	מז.
ושחיטה עושה זיקה?										⋄	מז.
עד שלא שחטה נפרס לחמה - ביא לחם אחר ושוחט, מששחטה נפרס לחמה - הדם יורק והבשר יאכל וידי נדרו לא יצא, והלחם פסול, נזרק הדם - תורם מן השלם על הפרוס	ורמיניה:									⋄	מז.
עד שלא שחטה יצא לחמה - מכניסה ושוחט, מששחטה יצא לחמה - הדם יורק והבשר יאכל וידי נדרו לא יצא, והלחם פסול, נזרק הדם - תורם ממה שבפנים על שבחוץ										⋄	מז.
עד שלא שחטה נטמא לחמה - מביא לחם אחר ושוחט, מששחטה נטמא לחמה - הדם יורק והבשר יאכל וידי נדרו יצא, שהציץ מרצה על הטמא, והלחם פסול, נזרק הדם - תורם מן הטהור על הטמא										⋄	מז.
ואי ס"ד שחיטה עושה זיקה, כיון דהווקקו זה לזה בשחיטה איפסיל ליה לחם, תיפסל נמי תודה										⋄	מז.
שאני תודה, דרחמנא קרייה שלמים, מה שלמים קרבים בלא לחם, אף תודה קרבה בלא לחם.										⋄	מז.
אם תמצא לומר: תנופה עושה זיקה, אבד הלחם אבדו כבשים, אבדו כבשים אבד הלחם ואם תמצא לומר: תנופה אינה עושה זיקה, הביא לחם וכבשים והונפו ואבד הלחם והביא לחם אחר, אותו הלחם טעון תנופה או אינו טעון תנופה?	רבי ירמיה:									⋄	מז.
אבדו כבשים לא תיבעי לך, דודאי בעי תנופה, כי תיבעי לך - אבד הלחם										⋄	מז.
ואליבא דבן ננס לא תיבעי לך, דאמר: כבשים עיקר, כי תיבעי לך - אליבא דר"ע דאמר: לחם עיקר, מאי? כיון דלחם עיקר בעי תנופה, או דלמא כיון דמתירין ידיה כבשים נינהו לא צריך תנופה?										⋄	מז.
תיקו.										⋄	מז.
מאי שנא שני כבשים דמקדשי לחם ומעכבי, ומאי שנא שבעה כבשים ופר ואילים דלא מקדשי לחם ולא מעכבי?	אביי לרבא:									⋄	מז.
הואיל והווקקו זה לזה בתנופה.	אמר ליה: [רבא]									⋄	מז.
והרי תודה דלא הווקקו זה לזה בתנופה, ומקדשא ומעכבא										⋄	מז.
אלא כתודה, מה תודה שלמים, אף הכא נמי שלמים.										⋄	מז.
מי דמי? התם ליכא זבחים אחריני בהדיה, הכא דאיכא זבחים אחריני בהדיה ליקדשו הני והני										⋄	מז.
אלא כאיל נזיר, מה איל נזיר אע"ג דאיכא זבחים אחריני, שלמים הוא דמקדשי. מידי אחרינא לא, הכא נמי לא שנא.										⋄	מז.
והתם מנלן?										⋄	מז.
(במדבר ו) ואת האיל עשה זבח שלמים לה' על סל המצות - מלמד, שהסל בא חובה לאיל ושחיטת איל מקדשן, לפיכך שחטו שלא לשמו - לא קדשו הלחם.	דתניא:									⋄	מז.
שתי הלחם הבאות בפני עצמן - יונפו, ותעובר צורתן ויצאו לבית השריפה.	תנו רבנן:									⋄	מז.
מה נפשך? אי לאכילה אתיין, ליכלינתן אי לשריפה אתיין, לשרפינהו לאלתר, למה להו עיבור צורה?										⋄	מז.
לעולם לאכילה אתיין, גזירה שמא יודמנו להן כבשים לשנה הבאה, ויאמרו: אשתקד לא אכלנו לחם בלא כבשים? עכשיו נמי ניכול, ואינהו לא ידעי דאשתקד לא הוו כבשים אינהו שריין נפשייהו, השתא דאיכא כבשים, כבשים הוו דשרו להו.	רבה:									⋄	מז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

מנחות-התכלת		Talmud Navigator									
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט
מנא אמינא לה?	רבה:										◇
כל כהן ששוקל אינו חוטא	דתנן: א"ר יהודה, העיד בן בוכרי ביבנה:			♣							◇
לא כי, אלא כל כהן שאינו שוקל חוטא, אלא שהכהנים דורשין מקרא זה לעצמן: (ויקרא ו') וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל - הואיל ועומר ושתי הלחם ולחם הפנים שלנו הן היאך נאכלין?	אמר לו רבן יוחנן בן זכאי:			♣							◇
הני שתי הלחם היכי דמי?				^							◇
אילימא בבאות עם הזבח				!							◇
אטו תודה ולחמה מי לא מנדבי כהנים ואכלי להו?	ז										◇
אלא לאו בבאות בפני עצמן				!							◇
היאך הן נאכלין	וקתני:										◇
אלמא לאכילה אתיין.											◇
לעולם בבאות עם הזבח, ודקא קשיא לך מתודה ולחמה, לחמי תודה לא איקרו מנחה, שתי הלחם איקרו מנחה, שנא': (במדבר כ"ח) בהקריבכם מנחה חדשה לה'.	אמר ליה אביי:			ז							◇
לעולם לשריפה אתיין, והיינו טעמא דלא שרפינן, לפי שאין שורפין קדשים ביו"ט.	רב יוסף									!	◇
מי דמי? התם לאו מצותן בכך, הכא דמצותן בכך לשרפיננו, מידי דהוה אפר ושעיר של יום הכיפורים	א"ל אביי:									ז	◇
גזירה שמא יודמנו להם כבשים לאחר מכאן.	אלא אמר רב יוסף:									!	◇
תינת כל זמן הקרבנם, לבתר הכי לשרפינהו										ז	◇
מאי תעובר צורתן נמי דקתני? כל זמן הקרבנם.										!	◇
לאכילה אתיין, וגזירה משום דרבה, ולא מטעמיה	רבא									!	◇
מנא אמינא לה? דכתיב: (ויקרא כ"ג) ממושבותיכם תביאו לחם תנופה וגו' בכורים לה', מה בכורים בפני עצמן, אף שתי הלחם בפני עצמן ומינה, מה בכורים לאכילה, אף שתי הלחם נמי לאכילה.	ואמר רבא:										◇